

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoE/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200721
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123200721.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., t. č. bytom A. XX, XXX XX E., proti povinnej: F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J. XXX, t. č. bytom K. L. XX, XXX XX I., zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, so sídlom Piaristická 6667, 911 01 Trenčín, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku v dňa 25.11.2022 s maloletým dieťaťom: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 31Em/5/2023-72 zo dňa 08. augusta 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 31Em/5/2023-72 zo dňa 08. augusta 2023 p
o t v r d z u j e.

Žiadnemu z účastníkov n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že oprávnený sa svojím návrhom, doručeným okresnému súdu dňa 03.02.2023, domáhal výkonu rozhodnutia. Vo svojom návrhu uviedol, že rozhodnutím okresného súdu mu bol upravený styk so synom. Na základe predmetného rozhodnutia si mal prevziať syna dňa 25.11.2022 v mieste bydliska matky. Zároveň mal otec realizovať styk so synom dňa 09.12.2022. Nakoľko maloletý bol v tom čase hospitalizovaný z dôvodu operácie slepého čreva, žiadal matku, aby mu umožnila náhradný termín styku so synom. Tento mu umožnený nebol. Preto žiadal, aby okresný súd matke uložil peňažnú pokutu. Povinná žiadala návrh oprávneného zamietnuť. Bolo okresným súdom zistené, že maloletý A. má 8 rokov a pochádza z mimomanželského vzťahu rodičov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/227/2016-420 zo dňa 05.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/52/2017-444 zo dňa 26.09.2017 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky. Otec dieťaťa týmto rozsudkom bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého. Súčasťou rozsudku bola aj dohoda rodičov o úprave styku, na základe ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom týždni v roku od soboty od 08.00 hod. do nedele do 19.00 hod. Uvedený rozsudok v časti úpravy styku nadobudol právoplatnosť dňa 05.04.2017.

3. Okresný súd uviedol, že exekučným titulom v tejto veci je uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým v každom nepárnom týždni v roku v čase od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod.

a v každom párnom týždni v stredu v čase od 16.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že otec si dieťa bude preberať na pôde Centra pre deti a rodiny M. I. a po skončení styku ho vráti matke v mieste jej bydliska. Uvedené rozhodnutie v časti úpravy styku nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2021 a vykonateľnosť dňa 15.10.2021.

4. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd s poukazom na § 374 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj len „CMP“), § 375 CMP, § 376 ods. 1 CMP, § 377 ods. 2 CMP, § 382 ods. 1 a 2 CMP, § 3 ods. 1 až 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“) návrh oprávneného zamietol. Konanie o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí má charakter konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konania v zásade sledujú ten istý cieľ, a to efektívnu a kvalifikovanú ochranu práv maloletého dieťaťa. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní o výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na zistenie záujmov, potrieb a psychického stavu dieťaťa vo vzťahu k realizácii styku s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základnom konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne, ak zistí, že nedošlo k porušeniu povinnosti uložených rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin.

5. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia je v prvom rade vedenie povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu z exekučného titulu plnil dobrovoľne. Súd musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z exekučného titulu. Súd rozhodujúci vo veci výkonu rozhodnutia vo veci styku rodiča s dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, oprávnený ako aj maloleté dieťa. V tomto konaní má súd pri rozhodovaní na zreteli predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali sledovať aj obaja rodičia. Oprávnený môže v súlade s § 376 ods. 1 CMP podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia len vtedy, ak povinný rodič dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul. Účelom vykonávacieho konania je núteným spôsobom, aj proti vôli povinnej osoby realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku súdneho rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. Musí sa však brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa, ktorý môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča.

6. Okresný súd s poukazom na § 3 ods. 1 až 3 vyhlášky konštatoval, že po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať. Cieľom vykonávacieho konania je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorej povinnosť bola uložená vykonateľným titulom, pokiaľ k plneniu tejto povinnosti nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť teda splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom, a to buď dobrovoľne, alebo nútene.

7. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že skôr ako nariadi výkon, vyzve toho, kto sa odmieta podrobiť súdnemu rozhodnutiu, aby sa mu podrobil, alebo súdom schválenú dohodu plnil. Vo výzve poučí povinného na následky neplnenia povinnosti, spravidla požiadá iné subjekty o pôsobenie na povinného, aby tieto povinnosti dobrovoľne plnil. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia je teda v prvom rade vedenie povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu z exekučného titulu plnil dobrovoľne. Súd musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z exekučného titulu.

8. Právo styku rodiča s dieťaťom vychádza z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa či Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obaja rodičia dieťaťa si musia byť vedomí skutočnosti, že výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom je špecifickým výkonom rozhodnutia, pri ktorom je nevyhnutné prihliadať aj na iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom klasickej exekúcie a použitie donucovacích prostriedkov je potrebné aplikovať s veľkou obozretnosťou. Súd musí vyvíjať snahu, aby napomohol spolupráci rodičov k výkonu práva styku. Povinnosť súdu využiť donucovacie opatrenia však nemôže byť neobmedzená. Súd musí brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva. Najlepší záujem dieťaťa však môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Okresný súd v zmysle § 3 vyhlášky zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie týchto dôvodov bol okresný súd povinný zohľadniť najmä správanie sa povinnej pri plnení povinností, ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich mu z exekučného titulu, a samozrejme aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa. Súd pri zisťovaní ospravedlniteľných dôvodov zohľadňuje viacero faktorov, a to správanie sa povinného, čo urobil preto, aby došlo k realizácii plnenia, či povinný je príčinou neplnenia povinnosti, aké je správanie sa oprávneného, vzťah s maloletým ako aj správanie a názor samotného maloletého dieťaťa. V každom konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem maloletého dieťaťa, ktorý je výsostný. Je nevyhnutné si uvedomiť, že v prípadoch výkonu rozhodnutia súd zabezpečuje vhodné predpoklady pre realizáciu rozhodnutia. Nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť aj skutočnosť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa takmer vždy závislá nielen od vôle rodičov, ale aj od maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa môže prevážiť nad záujmom jeho rodiča. Použitie donucovacích opatrení za účelom vynútenia styku je preto v tejto situácii nežiaduce, pričom by bolo odôvodnené iba v prípade zjavne nezákonného konania rodiča, s ktorým dieťa žije. Svojím návrhom oprávnený žiadal o výkon rozhodnutia. Dožadoval sa, aby povinnej bola uložená pokuta za nesplnenie povinnosti, a to konkrétne týkajúcej sa odovzdania maloletého otcovi v stanovených termínoch. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že na strane matky boli ospravedlniteľné dôvody spočívajúce v zdravotnom stave maloletého, ktoré boli preukázané nielen z výsluchu účastníkov, ale aj lekárskou správou od ošetrojúceho pediatra. Vzhľadom k tomu okresný súd návrh oprávneného zamietol. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

9. Proti tomuto uzneseniu sa odvolal v zákonnej lehote oprávnený. Mal. A. sa narodil zo vzťahu, v ktorom ho s bývalou partnerkou, jeho mamou s radosťou očakávali. Otec plánoval, že bude vyrastať v úplnej rodine, to sa nestalo. Od jeho narodenia chcel syna riadne vychovávať, byť plnohodnotný rodič, otec. Viac, ako 7 rokov trvá stav, že syn je s ním málo času a on ako jeho otec má málo času so synom. Považuje za prirodzené, že chcel, chce a bude chcieť vychovávať svojho syna. Nemá dôvod ustupovať, ak matka syna neodovzdá, alebo ustupovať synovi, ak sa on rozhodne, že niekedy nechce, aby ho vychovával. On ho chce vychovávať, preto sa stal otcom. A chce, aby jeho výchova smerovala k prospechu A., k tomu, aby sa postupne osamostatňoval a on bude rozhodovať o tom, akým spôsobom tento cieľ výchovy naplní. Nemá cieľ, aby sa súdili, nemá cieľ, aby syn odmietal ísť k matke a nikdy nemal cieľ, aby bol súčasťou 7 ročného sporu na súde a „dieťaťom s mierou rizika“ - ako to má napísané v spise úradu práce. Odvolanie podal z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky – okresný súd mu počas vyjadrenia na pojednávaní neumožnil dokončiť, čo chcel povedať, advokátke matky vadilo, ak niečo chcel riadne vysvetliť, skákala mu do reči a žiadala súd, aby sa ponáhľali, lebo je veľa hodín. Toto sa mu javilo ako vzor pre matku a pre syna, aby nerešpektovali jeho osobu, čo ho zraňuje a spôsobuje nemalé zdravotné ťažkosti. Vzдор a natruc, ktorý vytvára voči nemu matka, preberá potom A., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, - konanie má vadu, a to tú, že súd chce, aby sa syn naučil neposlúchnuť rodičov a aby toto považoval za správne kroky, nabáda matku v tom, aby syna nechala rozhodovať vo veciach, ktoré vyžadujú zodpovednosť a ktoré vyžadujú schopnosť zhodnotenia rizík, schopnosť posúdiť, aké následky také konanie a myslenie pre dieťa bude mať. Konanie je vedené štýlom, že ak dieťa niečo nechce, tak sa nesnažiť dieťa naučiť zmeniť názor, ale nechať ho, aby sa dieťaťu ustúpilo a to v zásadných veciach, týkajúcich sa aj otca a aj detstva a celej budúcnosti A.. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, - súd dôkazy má a mal, no nepoužil ich. Nemyslí nahrávky, ako dieťa plače, ktoré dáva matka. Myslí dôkazy - odporúčania odborníkov zo sveta psychológie a zdravotníctva o tom, ako tieto veci u detí napraviť. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam. Podľa odvolateľa okresný súd zabudol na dôkazy o tom, ako sa majú emócie deti vedieť chápať, a tým, že na ne zabudol, tak ich nepoužil, došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené - návrhy matke. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa odvolateľa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd vydal neodkladné opatrenie a zároveň ten istý súd tvrdí, že sa nemusí dodržiavať opatrenie, ktoré súd vydal. Žiadal odvolací súd, aby vec vrátil na ďalšie konanie a aby matka vo svojom vyjadrení, o ktoré ju súd požiada, písomne oznámila, že budú synovi a otcovi nahradené všetky nezrealizované stretnutia od septembra 2021.

10. V odvolaní otec uviedol, že okresný súd z neznámych dôvodov prejednával len deň 25.11.2022, kedy bol A. chorý a náhradný termín, na ktorom sa s matkou dohodli, no syna nevedela pripraviť a odovzdať tak, aby s ním odišiel a aby sa teda reálne dohoda medzi nimi o nahradení času naozaj vykonala. V iných Em konaniach sa zasa riešili len ďalšie dva dátumy, kedy mu matka syna nepripravila a neodovzdala. Okresný súd zabudol na cca 10 ďalších termínov, kedy cestoval do I. a kedy so synom nebol v zmysle, v danej dobe platného neodkladného opatrenia.. Nevie, prečo to okresný súd takto urobil, ale informácie o každom nezrealizovanom stretnutí mal od neho k dispozícii.

11. V odvolaní odvolateľ uviedol, že odvolanie vezme späť a to za podmienok, že matka sama navrhne, ako sa všetky nezrealizované stretnutia nahradia, prípadne bude akceptovať jeho návrh, ktorý už má, a to ten, že bude chodiť pre syna tri víkendy v mesiaci, a to už v piatok a priamo do školy, kde si syna prevezme po skončení jeho riadneho vyučovania. „Samotná pani sudkyňa počas pojednávania hovorila, ako sa snažila na poslednú chvíľu niekoľkokrát vydať prázdninové neodkladné opatrenia s cieľom, aby mal A. riadne rozdelené prázdniny aj so mnou. Logickým uvažovaním preto prideme k jedinému záveru, že ak súd vydával opakovane NO na to, aby syn mohol byť viac so mnou, tak matka dobrovoľne nesúhlasila s tým, aby mohol byť syn so mnou viac. Výhovorky o tom, že ona chcela, ale nemohla preto pre mňa nie sú uveriteľné. Ak by mala záujem o to, aby syn bol so mnou čo najviac, nepodával by som najprv návrhy na vydanie NO, a potom návrhy na výkon a nepísal by som teraz odvolania. 6. K dátumu 25. 11. 2022 - pediater doložil lek. správu v júli 2023. Neskôr o 8 mesiacov po tom, ako som tú správu žiadal od matky ja. Aj mi ho je ľúto, že si musel znovu zapnúť počítač a hľadať staré údaje a rozmýšľať, čo vtedy presne A. mohlo byť, aký celkový stav reálne mal To, čo našiel vo svojom zápise je bežný zápis, rozhodnúť po 8 mesiacoch o tom, či pred 8 mesiacmi stav syna bol taký, že nemohol cestovať, alebo mohol vyžaduje značnú dávku predstavivosti, alebo aj obáv, čo má vlastne napísať. Zároveň pripomeniem, že som sa nehádal s matkou, že syn je chorý. Naopak, syn bol podľa údajov od matky chorý už od 17.11.2022, no matka niekoľko dní odmietla s ním ísť k lekárovi. Preto som 21.11.2022 písal na úrad práce mail, aby matku vyzvali, nech neodkladne navštívi lekára. nehádal s matkou, že syn je chorý. Dňa 2.12.2022 som cestoval pre A. a syna som ani nevidel. Matke A. vadia ľudia, ktorí ma majú radi a nie je to len pán, ktorého spomínala PZ matky, sú to aj ďalšie osoby. Keďže jej vadia a nemá ich rada, popisuje ich akoby boli divní, alebo nebezpeční, prípadne nájde ona, alebo PZ matky slová, ktorými potvrdzuje, že chce mať kontrolu nielen nad synom, ale aj nado mnou a nad tým, koho mám vo svojom živote a komu dôverujem. Pán, ktorý bol so mnou je môj kamarát a má synov, ktorí poznajú A., plánovali sme spoločné aktivity. Takže žiadam PZ matky, aby prestala hovoriť o ľuďoch s cieľom, aby súd uvažoval podľa nej a aby súd uveril, že otec je divný a ešte aj jeho kamarát je divný“ (č.l. 77 rub spisu). Matka si ho nemala fotiť, mala mu syna odovzdať. Keby to urobila, nešli by to nahlásiť na políciu. Podľa právnej zástupkyne matky ho otec a brat matky v roku 2016 nezbili a nezlomili mu ruku a nepretrhli mu nerv na zápästí pravej ruky. Aj keď tam vtedy nebola, tak toto tvrdí. Ak to tvrdí a nebola tam, potom to vníma ako snahu právnej zástupkyne matky dosiahnuť stav, že okresný súd uverí jej a jeho bude súd považovať za niekoho, kto si vymyslel násilný čin, po ktorom má trvalé následky. Možno právna zástupkyňa matky zabudla spomenúť, že brat matky mal aj iné podobné „nezvládnutia situácie“, kedy zbil a zranil aj inú osobu. „Žiadal odvolací súd, aby: 1- Vyzval matku na nahradenie všetkých nezrealizovaných stretnutí 2. Vyzval matku, aby zrátala, koľkokrát som bol v I. bez toho, aby som so synom trávil čas v zmysle Neodkladných opatrení, vydaných od 9/2021. A aby sama navrhla, či mi peniaze za cestu vráti, alebo počet ciest nahradí tým, že si bude stanovený počet chodiť pre syna ona ku mne. 3. V prípade neochoty matky vykonať body 1 a 2 - aby súd nariadil výchovné opatrenie matke - kde cieľom bude zistiť, prečo matka ukazuje synovi vzor, kedy dieťa uspokojuje potreby matky, aké pocity matka má, keď vidí syna šťastného so mnou a prečo má a mala pocity, že nie som dobrý ako otec, prečo mala a má pocity a presvedčenia, že je niekým prenasledovaná a prečo má pocity a presvedčenia, že ona má rozhodovať o tom, koľko času syn bude so mnou. Otázkou je aj myslenie, ktoré sa mne javí

ako niekedy chaotické. Napríklad písala, že je unavená z množstva podaní a teraz mi napísala, že už nie je unavená, Podala na políciu nejaké oznámenie, že má pocity, že so synom sa u mňa zle zaobchádza a keď som sa jej opýtal neskôr, že prečo si to myslí, odpísala mi, že to netvrdila a že si to nemyslí.“ Všetko, čo nefunguje zdravo je potrebné opraviť. Zmeniť názor dieťaťa je súčasťou rodičovskej výchovy, denne menia názory detí učiteľia a milióny rodičov na svete. Takže meniť a zmeniť názory A. na niektoré situácie považoval za uzdravovací proces pre svojho syna. Ak matka a jej právna zástupkyňa budú zas tvrdiť, že on môže za to, že syn ku nemu niekedy odmietol odísť, odporuje to biológii, vývinu detského mozgu a vníma to ako šírenie konšpirácii, pričom tento ich názor poškodzuje priamo vývin mozgu A.. Výchovné opatrenie bude zamerané na zistenie dôvodov, pre ktoré matka nevie/nechce/nemôže prežívať radosť z toho, ako ho syn má rád a na nápravu jej názorov, prípadne postojov tak, aby dokázala meniť potom názory A. s cieľom, ktorým bude dieťa, čo sa nemusí báť so mnou hovoriť pred svojou matkou a dieťa, ktoré mu samo zavolá, pochváli sa, pošle mu fotky a s radosťou sa ku nemu rozbehne, keď ho zbadá. Ak by výchova syna zo strany matky bola takto robená od ich rozchodu, nemali by žiadne súdne konania, nežiadal by zverenie syna do jeho starostlivosti, nemuseli by chodiť za cudzími ľuďmi (sudca, kolízny, CDR), aby títo počúvali dôverné informácie o ich živote, a aby sa museli starať do ich života úradnými rozhodnutiami a papiermi, ktorých celkový počet za tie roky sa môže rátať na tisíce.

12. Povinná v písomnom vyjadrení k odvolaniu oprávneného žiadala uznesenia súdu prvej inštancie potvrdiť, s odvolaním oprávneného nesúhlasila. Uviedla, že maloletého na styk s oprávneným vždy riadne pripraví, žiaľ maloletý k oprávnenému ísť nechce. Nie je pravdou, že nechce, aby oprávnený s maloletým spoločne trávili čas, maloletého motivuje na stretnutia, rozpráva sa s maloletým o stretnutiach s oprávneným. Maloletý k oprávnenému podľa vyjadrenia povinnej nemá vybudovaný vzťah a táto sa tomu ani nečuduje.

13. K vyjadreniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý uviedol, že matka vytvára, alebo niekto z jej blízkych prostredie, v ktorom sú on a jemu blízke osoby a považovaní za hrozbu, za nebezpečných, alebo že nejakým spôsobom zle zaobchádzajú s A.. Žiadal matku opakovane, aby s týmito nezmyslami prestala, aby prestala písať a hovoriť tieto veci, lebo si ich fixuje v mysli a tým prenáša na A. presvedčenia o tom, že časť sveta, časť rodiny, časť identity dieťaťa je nejakým spôsobom hrozbou, zlá. Takýto spôsob výchovy dieťaťa je v spoločnosti považovaný za výchovu, odporujúcu morálke spoločnosti. Matka dostala dôkazy o tom, že nemá pravdu, nechce prijať tieto dôkazy. Z podaní aj vyjadrení je zrejmé, že A. aj on sú dlhodobo diskriminovaní na svojich právach, pretože súdy dlhé roky umožňujú A. byť s jeho mamou cca 91% času, s ním 9%. Priložil aj list z ministerstva spravodlivosti, ktorý potvrdzuje, že sa čas sa má nahradiť. Navrhol preto súdu, aby vydal neodkladné opatrenie, ktorým "rozšíri čas" A. s ním, ktorým sa „vykoná" súdne rozhodnutie, ktoré nebolo dodržané. Tak, aby práva na rodinný život boli dodržané a aby súd zabezpečil nápravu toho, čo bolo matkou porušené. Žiadal aby odvolací súd vec vrátil na okresný súd a aby v tejto veci riešili pojednávanie a dohodu s matkou, prípadne, aby túto povinnosť nahradiť čas syna s otcom matke nariadil okresný súd. „Ďalej nebolo matkou dodržané súdne rozhodnutie - 4 krát v páru stredy, pričom som mal byť so synom 1 hodinu v CDR a 1 hodinu sám podľa vlastného uváženia. Ide teda o 8 hodín času a ďalej o 5 hodín času, kedy matka nedodrжала súdne rozhodnutie na jesenné prázdniny a syna mi odovzdala s omeškaním takmer 5 hodín. Ale podľa môjho názoru by to mohol byť piaty víkend, ktorým nám súd garantuje, že súdne rozhodnutia budú vykonané. 9. Žiadam súdy, aby upustili od diskriminácie mojej osoby a od diskriminácie môjho syna. Ak má A. právo na výchovu starostlivosť oboma rodičmi, tak toto právo nemá dlhodobo naplnené, je preto diskriminovaným dieťaťom, a tento stav súdy podporovali a podporujú. Ak mám ja právo a aj ochotu a chcenie byť plnohodnotným rodičom a súdy mi to neumožňujú, potom to považujem za diskrimináciu mojej osoby. 10. Sloboda a hranice nie sú pojmy, ktoré sa vylučujú, hoci sa to tak prvoplánovo môže javiť. Hranice vytvárajú u dieťaťa bezpečie a ľahkosť bytia, kedy mu nakladáme len toľko zodpovednosti, koľko dokáže uniesť. Mnoho rozhodnutí, ktoré dospelí od svojich detí očakávajú „v dobrom úmysle“ poskytnúť im slobodu prejavu, je pre deti príliš veľkou záťažou, pod ktorou deti konajú skratovo (sú nesústredené, hyperaktívne, agresívne). Slobodné dieťa potrebuje mať pri sebe kompetentného dospelého, ktorý celú situáciu vyhodnotí a zoberie za ňu zodpovednosť. 11. Môj zámer pri výchove a starostlivosti o syna je: Proces a smerovanie - ktoré matka A. zrejme nechce takto vykonávať vo vzťahu ku mne a mne blízkym osobám. Dospelí majú mať spoločný zámer udržiavať prostredie vzťahov zdravé, vďaka ochote osobnej reflexie dospelých a prebratia zodpovednosti za svoju spokojnosť v živote, môžu deti v rodine prosperovať. Váženy súd, obraciam sa na Vás so žiadosťou, aby ste mne a A. pomohli nastaviť proces výchovy A. a smerovanie jeho života iným spôsobom a iným smerom, ako vedie matka A.. Nebolo a nie je mojím cieľom sa súdiť, matka dostala asi 5 krát ponuku, že ak sa nezrealizované stretnutia nahradia,

vezmem návrhy na výkony späť a aj v procese odvolania vezmem svoje odvolanie späť.“ Citoval § 1 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že v § 2 v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb. Podľa „§ 3 Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené. Právna ochrana a konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania § 9 (1) Každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. (2) Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržiava zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená.“ Dal odvolaciemu súdu do pozornosti publikáciu, týkajúcu sa zanedbávania detí.

14. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie uplatnil v zákonom stanovenej lehote na to oprávnený účastník konania (§ 362 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a stotožňujúc sa s prijatým záverom súdu prvej inštancie jeho uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Vo vyvolanom odvolacom konaní sa odvolací súd dôsledne oboznámil s odvolaním oprávneného, ako aj s ďalšími písomnými podaniami, ktoré rodičia maloletého dieťaťa produkovali v priebehu konania o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia. Hodnotiac ich podania podľa obsahu treba konštatovať existenciu vzájomného rodičovského konfliktu (tie boli v predchádzajúcom období riešené súdmi aj na základe ďalších podaní uplatnených oprávneným, príkladmo v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 12CoE/2/2023, 12CoE/4/2023), v popredí ktorého sú názorové rozdiely rodičov v súvislosti s výkonom rodičovských práv a povinností, v súvislosti s riešením skoro všetkých záležitostí svojho maloletého syna.

16. Z odvolania oprávneného aj z jeho ďalšieho vyjadrenia v odvolacom konaní odvolací súd ustálil, že oprávnený v konaní o výkon rozhodnutia žiada uloženie sankcie povinnej za to, že sa nezrealizoval náhradný termín(náhradné termíny) jeho styku s maloletým dieťaťom. V súdnej veci je, ale významný právny charakter tohto konania, čo súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne zohľadnil a aj ozrejmil podrobne v rovine právnej v odôvodnení napadnutého uznesenia, na ktoré odôvodnenie v tejto časti odvolací súd odkazuje. Vo vykonávacom konaní – ako je to v tejto veci, výsledkom má byť splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom, buď dobrovoľne, alebo nútenou formou. Výkon takých povinností povinnej ako to navrhuje oprávnený by bolo možné za predpokladu, ak by exekučný titul – uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24. septembra 2021 povinnej takéto povinnosti uložilo. Označené rozhodnutie, ale neobsahuje povinnosť povinnej umožniť oprávnenému náhradný termín stretnutí s maloletým pre prípad, že jeho styk upravený rozhodnutím-exekučným titulom realizovaný nebude, preto ak takéto povinnosť exekučným titulom nie je uložená, tak potom nie je možné vyžadovať jej splnenie a prípadné nesplnenie nie je možné sankcionovať uložením pokuty, tak ako v návrhu žiadal oprávnený, ktoré skutočnosti považoval odvolací súd za rozhodné pre svoje rozhodnutie.

17. V súhrne horeuvedených úvah a súvislostí potom odvolací súd nemohol odvolaniu oprávneného vyhovieť. Konštatujúc vecnú správnosť zamietnutia návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia, aj keď z iných dôvodov ako uvádzal okresný súd v napadnutom uznesení, rozhodnutie súdu prvej inštancie, vrátane bezprostredne súvisiaceho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, odvolací súd podľa 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Odvolací súd v rovine svojich záverov poznamenáva, že je mu známe z úradnej činnosti, že ku dňu jeho rozhodovania exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24. septembra 2021, bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín

č.k. 31P/260/2018-900 zo dňa 29.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/21/2023-1186 zo dňa 22. júna 2023 vo výroku týkajúcom sa nariadeného neodkladného opatrenia týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom zrušený, čo je taktiež dôvodom pre zamietnutie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 377 ods. 3 CMP, keďže ide o okolnosť absolútne vylučujúcu výkon rozhodnutia (okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti).

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania. V súdenom prípade ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov si znáša sám svoje trovy.

20. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.